

N:o 148.

Af herr W. Farup, om tillägg till § 8 mom. 2 i gällande bevillningsförfordning.

Hänvisande till mina tvenne motioner i Andra Kammaren under förlidet års riksdagar, den ena upptagen vid årets första riksdag under n:o 123, och den andra vid samma års senare riksdag under n:o 86, rörande föreslagen ändring uti gällande bevillningsförfordning §§ 8 och 12 i syfte att utverka en rättvis beskattning af en utaf landets förnämsta och mest inbringande näringar, nemligen skogsafverkningsrörelsen, då den drifves såsom särskild rörelse, skild från jordbruket, vare sig, att den drifves i sammanhang med sågverksrörelse eller icke, hvarvid å samma gång afsågs, att de olika kommuners lagliga fordringar, der rörelsen drifves, måtte tillgodoses, anhåller jag att nu få samma motioner förnya med åberopande af de deruti framhållna skäl.

Till årets senare riksdag hade äfven herr Näsman afgifvit motion i syfte att hela den vinst, som uppkom genom såväl afverkning af "arrenderade" (?) skogar, som genom virkets försågning och export skulle beskattas inom de kommuner, der sågverken och exportplatserna äro belägna, hvarigenom alltså afsågs att dessa kommuner ensamt skulle komma att tillgodogöra sig alla fördelarne genom den bevillning, som kunde påföras rörelsen, hvaremot de kommuner, der den hufvudsakliga rörelsen drefs, nemligen skogsafverkningen å annans mark (hvarigenom dessa kommuner måste underkasta sig vida större uppoffringar och olägenheter än de kommuner, der sågverken äro belägna), skulle gå förlustiga alla bidrag till sina kommunala utskylder.

Icke heller skulle då någon bevillning kunna påföras för inkomst af all den skogsafverkningsrörelse å annans mark af andra personer än sågverksegare sjelfva, hvarigenom alltså såväl staten som kommunerna komme att gå förlustiga fördelarne af bevillning å dessa stora inkomster.

Med anledning af dessa motioner hemställde bevillningsutskottet vid förlidet års senare riksdag:

“att ofvanberörda, af herrar Näsman och Farup väckta motioner icke måtte till någon annan Riksdagens åtgärd föranleda, än att Riksdagen — under åberopande, att gällande bevillningsförordning vid tillämpningen visat sig i afseende på det sätt, hvarpå skogs- och sågverksrörelse beskattas, gifva anledning till tolkning, som kan synas oegentlig — ville hos Kongl. Maj:t i skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes rörande dessa förhållanden låta åstadkomma utredning och utarbete samt för nästa års Riksdag framlägga förslag till förtydligande af bevillningsförordningens stadganden om det sätt, hvarpå vinst af såväl skogsafverkning som sågverksrörelse lämpligast bör beskattas, särskildt med afseende fäst på de olika kommuners fordringar, inom hvilka sådan rörelse till sina skilda delar bedrifves.“

Denna hemställan bifölls af Andra, men förkastades af Första Kammaren.

Då jag fortfarande står i den förmening, att, om ock jordegaren nu som förr betalar skatt för sin jord och erlägger fastighetsbevillning, detta kan icke i ringaste mån inverka på annan persons hvarken rättigheter eller skyldigheter att svara för bevillning å en inkomst, som icke har något med jordbruket, jordbruksafkastningen eller jordegarens beskattningsförhållanden att göra, så anhåller jag vördsamligen få ånyo föreslå,

att till gällande bevillningsförordning § 8 mom. 2, måtte fogas en punkt af följande innehåll: “inkomst genom skogsafverkning eller försäljning af skog å annans mark“, samt att äfvenledes till samma förordnings § 12 måtte fogas ett moment af följande lydelse: “innehafvare af rätt till afverkning af skog å annans mark, för inkomst deraf: der skogen är belägen“.

Skulle bevillningsutskottet icke heller nu finna skäligt att tillstyrka min motion oförändrad, så anhålles att deruti måtte vidtagas de

ändringar, som utskottet måtte finna behöfliga, dock med bibehållande af det i motionen uttalade syfte.

Stockholm den 28 januari 1888.

Will. Farup.

Uti denna motion instämma:

Er. Petter Jonsson.

A. Hansson.

J. Bromée
från Jemtland.

Hans Andersson
i Bringåsen.

Liss Ol. Larsson.

Ollas A. Ericsson.